

komme til Behandling i Folketinget, og Lovforslaget fremsattes derefter i Rigsdags-samlingen 1924—25 i Folketinget, jfr. Folke-tingstidende 1924—25 Sp. 3244—48, i det væsentligste i den af Folketingsudvalget foreslaaede Form, jfr. Rigsdagstidende 1924—25, Tillæg A. Sp. 4507—16, og blev efter at være vedtaget ved tredje Behandling, jfr. Folketingstidende 1924—25 Sp. 4645—64, 6774—94 og 6839—43 og Rigsdagstiden- de 1924—25, Tillæg C. Sp. 1783, oversendt til Landstinget, hvor Forslaget efter at have været til første Behandling henvistes til Udvalg, jfr. Landstingstidende 1924—25 Sp. 1594—1616. Forslaget var under Be- handlingen i Folketinget undergaaet den Forandring, at Bestemmelsen om mindst et Aars Tjeneste som Fuldmægtig hos en Underretsdommer eller Politimester eller paa et Amts kontor som Betingelse for at opnaa fast Ansættelse som Sekretær eller i højere Stilling i Ministerierne eller at faa Beskikkelse som Landsretsassgører var ud- gaaet tillige med en i Forslaget optagen Bestemmelse om Ydelse af Retshjælp paa Dommerkontorerne, jfr. om denne Bestem- melse nedenfor ved Bemærkningerne til nærværende Forslags § 4. Forslaget, der ikke blev færdigbehandlet i Landstinget, fremsattes derefter i dette Ting i Rigsdags- samlingen 1925—26 i den Skikkelse, i hvilken det var vedtaget af Folketinget i Rigsdagssamlingen 1924—25, og henvistes atter efter at have været til første Behand- ling til Udvalg, jfr. Landstingstidende 1925—26 Sp. 72—77 og 114—24. I Rigs- dagssamlingen 1926—27 fremsattes Lov- forslaget paany i Landstinget i uændret Skikkelse og henvistes til Udvalg, jfr. Landst- ingstidende 1926—27 Sp. 18 og 49.

Lovforslaget fremsættes nu paany, idet der med Hensyn til Afvigelserne fra det af Folketinget i Rigsdagssamlingen 1924—25 vedtagne Forslag vil blive gjort Rede nedenfor ved Omtalen af de enkelte Paragraffer.

Med Hensyn til de økonomiske Konse- kvenser af Lovforslagets Gennemførelse kan oplyses følgende:

I Henhold til Statstjenestemandsløvs § 341 fastsætter Justitsministeren Antallet af Fuldmægtige ved hvert Embede. Lige- ledes fastsætter Justitsministeren en vis Løn for hver Fuldmægtig, med hvilken et Embede er normeret. Denne Løn, der før Retsplejelovens Ikrafttræden i Almin- delighed for hver Retsbetjentfuldmægtig var ansat til 1000 à 1200 Kr. aarlig, blev fra den 1. Oktober 1919 som Hoved-

regel for hver Dommerfuldmægtig bestemt til 2 400 à 3 000 Kr. og udgør i Øjeblik- ket i Almindelighed 1 850 à 2 300 Kr. aar- lig, for Fuldmægtige ved de sønderjydske Dommerkontorer 4 150 Kr. med et særligt Tillæg af 1 500 Kr. I Virkeligheden afviger imidlertid baade Fuldmægtigenes Antal og Lønfordelingen mellem Fuldmægtigene ind- byrdes ikke ubetydeligt fra de normerede Reg- ler, alt efter det Omfang, i hvilket der af en eller flere Fuldmægtige ved Embedet drives private Forretninger, et Forhold, der iøv- rigt ogsaa allerede har Indflydelse paa Justitsministerens Fastsættelse af de nor- merede Fuldmægtiglønninger.

Der er i Øjeblikket normeret Landets 103 Dommerkontorer 263 Fuldmægtige, hvilket dog ikke ganske svarer til det virke- lige Antal. Til Lønning af Fuldmægtige medgaar i Øjeblikket 622 725 Kr. og til Ekstrahjælp 18 700 Kr.

Spørgsmaalet er nu, hvormange Dom- merfuldmægtige der antagelig vil udkræves, og hvorledes man kan tænke sig Fuldmæg- tigenes lønnet, naar deres private Forret- ninger bortfalder.

I Betænkningen, der er afgivet af det af Justitsministeriet under 28. Februar 1919 nedsatte Udvalg, er Repræsentanterne for Sagførerstanden kommet til den Overbevis- ning, at der højst behøves 188 Dommer- fuldmægtige, medens Repræsentanterne for Dommerne og Fuldmægtigenes bestemt ad- varede imod at gaa ud fra, at man vilde kunne nøjes med mindre end henimod det samme Antal Fuldmægtige som før, og endelig et 3die Mindretal indenfor Ud- valget overhovedet ikke mente at kunne bedømme, hvorvidt Nyordningen vil kunne muliggøre en Reduktion af Fuldmægtigenes Antal.

Ifølge Lovforslaget fastsættes Antallet af statsansatte Fuldmægtige ved Normeringsloven, medens Antallet af ikke-stats- ansatte Fuldmægtige fastsættes paa Kontor- holdsloven. Der gives ikke ved Lovforslaget i dets nuværende Skikkelse nogen Vejled- ning med Hensyn til Forholdet i Antal mellem de to Kategorier Fuldmægtige, me- dens det tidligere var foreslaaet, at der vilde være at statsansætte mindst een Ful- dmægtig ved hvert Dommerembede. Dette bør sikkert ogsaa være Udgangspunktet.

Angaaende Antallet af Fuldmægtige kan Ministeriet naturligvis ikke nu — flere Aar før Loven skal træde i Kraft — udtale sig med nogen Sikkerhed, men man vil være tilbøjelig til at mene, at Antallet ikke kan være lavere end ca. 200. Man